

Tobias de timmerman

De oude timmerman Tobias,
hij moest zijn planken schaven.
Hij werkte tot hij niets meer zag,
hij stond de lieve lange dag
te zwoegen en te slaven.

En Tobias bleef aan het werk
en in de torens van de kerk
daar luidden alle klokken,
omdat het Kerstmis was vandaag.
De sneeuw viel zachtjes naar omlaag
in grote witte vlokken.

Toen Tobias naar huis wou gaan
trok hij zijn warme duffel aan,
zijn duffel met een bontje.
Het was al donker en al laat,
hij was de enige op straat,
behalve dan een hondje.

Hij liep te dolen door de stad,
zijn baard werd wit, zijn voeten nat,
de sneeuw drong door zijn laarsjes.
Toen rustte hij een poosje uit,
en gluurde door een vensterruit,
daar stond een boom met kaarsjes.

Daar stonden gouden sterren op;
een engeltje blonk in de top,
met zilveren geflonker.
Er zaten kinderen omheen,
en Tobias stond zo alleen
daar buiten in het donker.

O, kijk, zo riep een jongen uit:
daar staat de Kerstman voor de ruit,
de Kerstman staat te wachten!
Zij riepen toen die Tobias,
die moe en heel verwonderd was,
zij haalden hem en lachten.

Met zijn besneeuwde laarzen aan
is Tobias toen meegegaan
naar binnen in de kamer.
Wat heb je voor ons meegebracht?
Maar Tobias antwoordde zacht:
Ik heb alleen mijn hamer.

Maar ik heb wel voor allemaal
een oud, gezellig kerstverhaal,
zal ik daarmee beginnen?
En toen, totdat het bedtijd was
zat daar die oude Tobias
verhalen te verzinnen.

De kindergen vielen dicht,
er glansde nog wat kaarsjes-licht
op de besneeuwde ruiten.
Nu wist hij dat het Kerstmis was,
die oude timmerman Tobias
en zacht ging hij naar buiten.

Tekst: Annie M.G. Schmidt
Uit: Dit is de spin Sebastiaan (1951)
Met dank aan de Erven Schmidt en
Uitgeverij Querido

Anton Reuvers maakte de tekening speciaal voor deze Sliepsteen.

**Redactie en vaste medewerkers
wensen alle lezers en lezeressen
van *n Sliepsteen***

Prettige Kerstdagen

en een

Voorspoedig 2005!